

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Sžo/100/2014
Identifikačné číslo spisu:	1013201647
Dátum vydania rozhodnutia:	31.03.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1013201647.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Violy Takáčovej PhD., v právnej veci žalobcu: LUSJA, s.r.o., so sídlom v Ružomberku, Horská č. 6104/24, zastúpeného JUDr. Mgr. Radimom Komkom, advokátom, so sídlom v Prešove, Hlavná č. 27 proti žalovanému: Slovenská obchodná inšpekcia - Ústredný inšpektorát, so sídlom v Bratislave, Prievozská č. 32, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 16. júla 2013, č. SK/0242/99/2013, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 11. septembra 2014, č. k. 1S/217/2013-51, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 11. septembra 2014, č. k. 1S/217/2013-51 **p o t v r d z u j e**.

Účastníci **n e m a j ú p r á v o** na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom zo dňa 11. septembra 2014, č. k. 1S/217/2013-51 zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 16. júla 2013, č. SK/0242/99/2013. Žalovaný týmto rozhodnutím zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu Slovenskej obchodnej inšpekcie, Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj zo dňa 12. februára 2013 č. H/0459/05/2012, ktorým podľa § 3 ods. 1, § 3 ods. 2 písm. e/, § 4 ods. 1, § 4 ods. 2 zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 128/2002 Z. z."), podľa § 23 písm. a/ a § 25 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 67/2010 Z. z. o podmienkach uvedenia chemických látok a chemických zmesí na trh a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (chemický zákon) a podľa § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) uložil žalovanému podľa § 36 písm. b/ chemického zákona pokutu vo výške 16.520,- eur pre porušenie povinností dodávateľa chemickej zmesi podľa § 6 ods. 1, v zmysle ktorého právnická osoba - podnikateľ, ktorá uvádza na trh chemické zmesi je povinná vypracovať kartu bezpečnostných údajov podľa osobitného predpisu, musí ju poskytnúť každému príjemcovi zmesi a Národnému toxikologickému informačnému centru v štátnom jazyku, keď

kontrolami dňa 27. septembra 2012, 25. októbra 2012, 12. novembra 2012, 11. decembra 2012 a 18. decembra 2012 bolo zistené, že v období od 1. januára 2012 do 27. septembra 2012 účastník konania, ako právnická osoba - podnikateľ, ktorá uvádza na trh chemické zmesi, uviedol na trh 12 druhov výrobkov - výrobky autokozmetiky v hodnote 1.829,54 eur bez toho, aby na tieto výrobky vypracoval kartu bezpečnostných údajov (ďalej aj „KBÚ“).

Krajský súd z administratívneho spisu mal za preukázané, že vyššie uvedenými kontrolami prvostupňového správneho orgánu boli zistené u žalobcu vytýkané nedostatky, za ktoré zodpovedá žalobca ako právnická osoba - podnikateľ. Súd sa stotožnil s právnym názorom žalovaného vyslovenom v preskúmanom rozhodnutí, ktorý za nedodržanie zákonných ustanovení uvedených v § 6 ods. 1 chemického zákona uložil žalobcovi pokutu, a to na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu v správnom konaní s tým, že žalovaný ustálením skutkového stavu neprekročil medze správneho uváženia, jeho záver zodpovedá zásadám logického myslenia a má podklad vo vykonanom dokazovaní.

Krajský súd k námietke žalobcu o porušení povinnosti žalovaného vyplývajúcej mu z § 47 ods. 3 správneho poriadku zaujal stanovisko, že žalovaný v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia dostatočne uviedol skutočnosti, ktoré boli podkladom na rozhodnutie ako aj správne úvahy, ktoré použil a na základe ktorých rozhodol. Tiež sa dostatočne vysporiadal s námietkami a návrhmi žalobcu uvedenými v odvolaní. Krajský súd tiež konštatoval, že žalobca postupom správneho orgánu nebol poškodený na svojich zákonom garantovaných právach, práve naopak konaním žalobcu mohlo dôjsť a došlo k poškodzovaniu práv spotrebiteľa.

K žiadosti žalobcu o zníženie výšky uloženej pokuty na 500,- eur krajský súd zaujal stanovisko, že výšku sankcie za porušenie povinnosti stanovenej v § 6 ods. 1 chemického zákona stanovuje § 36 písm. b/ cit. zákona a to v rozmedzí od 16.501,- eur do 30.000,- eur. Správny orgán uložil žalobcovi minimálnu pokutu, pričom z odôvodnenia jeho rozhodnutia je zrejmé, že bral do úvahy skutočnosť, že žalobca bol voči správnomu orgánu aktívny, keď odstránil zistený nedostatok. Preto žiadosti o zníženie sankcie v zmysle § 250j ods. 5 OSP nebolo možné vyhovieť.

Krajský súd po preskúmaní rozhodnutia žalovaného a prvostupňového správneho orgánu dospel k právnemu záveru, že námietky žalobcu uvedené v žalobe nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia správneho orgánu. Preto žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi, ktorý v konaní nebol úspešný, právo na náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca odvolanie. Namietal, že v odôvodnení rozhodnutia sa súd nezaoberal jeho námietkami uvedené v písomnom záverečnom návrhu. Žiadal v ňom, aby súd využil moderačné oprávnenie uvedené v § 250j ods. 5 OSP a znížil výšku pokuty na 500,- eur. Poukázal na skutočnosť, že v danom prípade išlo o kontrolované krátke obdobie, porušenie povinnosti sa týkalo dvanástich druhov výrobkov, z ktorých bolo dodané na trh v celkovej hodnote len 1.829,54 eur, teda nejednalo sa o hrubé a závažné konanie, ktoré nevyvolalo žiadne následky a nespôsobilo žiadne škody, navyš pri vykonávaní kontroly voči správnomu orgánu sa správne aktívne a odstránil zistený nedostatok v plnej miere, čím splnil svoju povinnosť uloženú v § 7 ods. 3 zák. č. 128/2002 Z. z. Poznamenal, že zaplatenie uloženej pokuty z objektívneho hľadiska nie je schopný znášať a pre spoločnosť by to bolo likvidačné. Žiadal, aby odvolací súd vydal alternatívne rozhodnutie, a to napadnutý rozsudok krajského súdu zmeniť vo výške uloženej sankcie a uložiť žalobcovi peňažnú pokutu vo výške 1.000,- eur, alebo ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Súčasne uplatnil náhradu trov celého konania spolu v sume 842,06 eur.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žiadal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správny. Uviedol, že s námietkami žalobcu sa riadne vysporiadal nielen v druhostupňovom rozhodnutí, ale aj vo vyjadrení k žalobe. Má za to, že pokutu uložil v súlade s § 6 ods. 1 zákona č. 67/2010 Z. z., ktorú pokutu nemohol súd prvého stupňa znížiť, a preto tak ani neurobil. Vykonanými kontrolami bolo jednoznačne preukázané, že žalobca na trh Slovenskej republiky dodal výrobky, chemické zmesi bez

toho, aby boli na tieto výrobky vypracované KBÚ, tieto vypracoval až po uvedení týchto výrobkov na trh. Skutkový stav bol správne právne kvalifikovaný, a teda postih žalobcu bol dôvodný. Pri posudzovaní veci a pri určovaní výšky pokuty zohľadnil okolnosti daného prípadu, ako aj dôvody zisteného porušenia zákona. Uloženú pokutu považoval za primeranú k zistenému porušeniu zákona a rozsahu dopadu na spotrebiteľa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 212 ods. 1 OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 OSP, keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 211 ods. 2 OSP) a dospel jednomyselne k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 16. júla 2013, č. SK/0242/99/2012. Žalobcovi v správnom konaní bola uložená pokuta pre porušenie povinnosti dodávateľa chemickej zmesi podľa § 6 ods. 1 zákona č. 67/2010 Z. z.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmvajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 247 ods. 1 OSP podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 246c ods. 1, veta prvá OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 3 ods. 5 správneho poriadku rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

podľa § 47 ods. 3 správneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Pri preskúmvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 OSP).

Na rozdiel od súdu konajúceho v občianskoprávných veciach, správny súd nie je súdom skutkovým.

Súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu je určený rozsahom dôvodov uvedených v žalobe, ktorými žalobca namieta nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach.

Senát odvolacieho súd dáva do pozornosti, že úlohou súdu pri preskúmvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (§§ 247 a nasl. OSP) je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi

ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia (§ 245 ods. 2 OSP).

Podľa § 33 ods. 1 písm. c/ chemického zákona, právnická osoba alebo fyzická osoba - podnikateľ, ktorá uvádza na trh látky alebo zmesi, sa dopustí správneho deliktu, ak nezabezpečí vypracovanie karty bezpečnostných údajov v štátnom jazyku podľa § 6.

Podľa § 6 ods. 1 chemického zákona ak je dodávateľ látky alebo zmesi povinný vypracovať kartu bezpečnostných údajov podľa osobitného predpisu (odkaz na článok 31 nariadenia (ES) č. 1907/2006 v platnom znení), musí ju poskytnúť každému príjemcovi látky alebo zmesi a Národnému toxikologickému informačnému centru (odkaz na § 21 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov) v štátnom jazyku.

Karta bezpečnostných údajov je súhrn identifikačných údajov o podnikateľovi, o nebezpečnej chemickej látke alebo nebezpečnej chemickej zmesi a údajov potrebných na ochranu života, zdravia ľudí a životného prostredia.

Podľa § 250i ods. 2 OSP ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1) alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúvaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy.

Podľa § 250j ods. 5 OSP vo veciach uvedených v § 250i ods. 2 môže súd rozhodnúť rozsudkom o náhrade škody, o peňažnom plnení alebo o peňažnej sankcii, ak na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že o spore, o inej právnej veci alebo o uložení sankcie má byť rozhodnuté inak, ako rozhodol správny orgán.

Odvolací súd sa oboznámil so spisom v predmetnej veci, pričom zistil nasledovné skutočnosti:

Z obsahu administratívneho spisu, ktorý bol predložený krajskému súdu vyplýva, že na základe podnetu evidovaného pod číslom P - 762/2012 žalovaný vykonal u žalobcu kontrolu zameranú hlavne na dodržanie ustanovení zákona č. 67/2010 Z. z. a nariadenia (ES) č. 1272/2008 o klasifikácii, označovaní a balení. Z inšpekčného záznamu zo dňa 27. septembra 2012 podpísaného aj zástupcom žalobcu vyplýva, že žalobca, kontrolovaná osoba je distribútorom chemických látok a chemických zmesí, ktoré sú klasifikované ako nebezpečné v zmysle zákona č. 67/2010 Z. z. a to konkrétne z Českej republiky od dodávateľa VIPET, s.r.o. Praha - 5 výrobkov autokozmetiky, rozdelené do 4 skupín: TORTLE WAX, ARMOR ALL, STP,WD-40. Každá skupina obsahuje určitý zoznam výrobkov, ktoré sú detailne uvedené v zozname a tvoria neoddeliteľnú súčasť inšpekčného záznamu (12) - príloha 1. Podľa inšpekčného záznamu žalobca nepredložil na tieto výrobky vypracované karty bezpečnostných údajov v zmysle zákona č. 67/2010 Z. z. a nariadenia (ES) č. 453/2010, ktorým sa dopĺňa nariadenie (ES) č. 1907/2006 o registrácii, hodnotení, autorizácii a obmedzovaní chemických látok (REACH). Žalobca predložil za obdobie od 1. januára 2012 stručný prehľad výrobkov z dovozu, predaja a stavu zásob do času kontroly t.j. 27. septembra 2012 týkajúcich sa výrobkov z ČR na trh SR (príloha č. 3). Za účelom nepredloženia KBÚ bola 27. septembra 2012 prerušená kontrola s pokračovaním 18. októbra 2012. Súčasne bolo žalobcovi nariadené v zmysle § 6 ods. 1 písm. d/ cit. zákona vykonať opatrenie na odstránenie zistených nedostatkov a to najmä vyhotoviť a vypracovať na všetky výrobky karty bezpečnostných údajov, aby výroby, na ktoré nebola predložená KBÚ neboli uvádzané na slovenský trh, informovať písomne svojich odberateľov o stiahnutí predmetných výrobkov z priamej ponuky a zabezpečiť, aby výrobky neboli distribuované.

Podľa obsahu inšpekčného záznamu zo dňa 25. októbra 2012 žalobca nariadené opatrenia splnil a na

všetky výrobky autokozmetiky rozdelené do 4 skupín, celkom 22 druhov dovážaných z ČR predložil vypracované karty bezpečnostných údajov.

Oznámením o začatí správneho konania zo dňa 11. januára 2013, č. H/0459/05/2012, ktoré bolo doručené žalobcovi dňa 15. januára 2013, bolo začaté správne konanie vo veci porušenia § 6 ods. 1 chemického zákona tým, že žalobca nevypracoval kartu bezpečnostných údajov (KBÚ) na kontrolované nebezpečné chemické zmesi - u 13-tich druhov výrobkov autokozmetiky predaných na domáci trh v hodnote 1.829,354 eur v období od 1. januára 2012 do 29. septembra 2012.

Predmetom preskúmvacieho konania v danej veci podľa piatej časti druhej hlavy OSP je rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu, ktorým rozhodnutím podľa § 36 písm. b/ chemického zákona bola žalobcovi uložená sankcia v sume 16.520,- eur pre porušenie povinnosti dodávateľa chemickej zmesi podľa § 6 ods. 1 cit. zákona.

Žalobca v žalobe tvrdil, že v čase, keď uvádzal predmetné výrobky na trh, mal na každý jeden z týchto výrobkov vypracovanú KBÚ, a to plne v súlade s článkom 31, príloha II Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 o registrácii, hodnotení, s a obmedzovaní chemických látok (ďalej len „nariadenie“). V odôvodnení uviedol, že k jednotlivým výrobkom predložil vypracovanú KBÚ t.j. pôvodnú, starú, ktorá pri porovnaní s novou vypracovanou KBÚ na základe prijatých opatrení kontrolného úradu sa odlišovala iba v označení obchodného názvu, t.j. v identifikácii spoločnosti alebo podniku (distribútor v SR).

Odvolací súd k uvedenému uvádza, že tieto KBÚ boli vypracované dodávateľom žalobcu vytknutých výrobkov z Českej republiky, ktorý je v nich ako podnikateľ a distribútor identifikovaný, a ktorý v súvislosti s ich predajom aj bol povinný tieto karty v zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení dodať spolu s výrobkami. Pokiaľ žalobca ako distribútor dodával následne tie isté výrobky na slovenský trh ďalším svojim odberateľom, bol povinný vypracovať nové KBÚ so svojimi identifikačnými údajmi podnikateľa (obchodnej spoločnosti). Vyplyva to priamo z ustanovenia § 33 ods. 1 písm. c/ chemického zákona, ktoré je v súlade s článkom 31 a prílohy 1, bod 1.3. (Identifikácia látky/prípravku a spoločnosti/podniku) Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 zo dňa 18. decembra 2006 o registrácii, hodnotení, autorizácii a obmedzovaní chemických látok (REACH).

Z obsahu spisu bolo nepochybne zistené, že žalobca ako dodávateľ a distribútor výrobkov - chemické zmesi, dodal na slovenský trh v období, za ktoré je preskúmvaným rozhodnutím uložený správny postih, výrobky bez vypracovania karty bezpečnostných údajov so svojimi identifikačnými údajmi podnikateľa, distribútora.

V tomto prípade dospeli správne orgány k správne právnemu posúdeniu veci.

Žalobca v žalobe aj v odvolaní žiadal, aby súd v zmysle § 250j ods. 5 OSP rozhodol o znížení sankcie uloženej v preskúmvanom rozhodnutí a uviedol aj dôvody, ktoré pokladal za opodstatnené pre aplikáciu uvedeného ustanovenia súdom.

Podľa § 250j odsek 5 OSP môže (správny) súd na základe vykonaného dokazovania podľa § 250i ods. 2 vety druhej OSP rozhodnúť rozsudkom nielen o zamietnutí žaloby alebo o zrušení rozhodnutia správneho orgánu, ale môže rozhodnúť aj o samotnej náhrade škody, peňažnom plnení alebo o peňažnej sankcii inak, ako rozhodol správny orgán. Rozsudok súdu tak nahradí rozhodnutie správneho orgánu. Rozhodnutie o tom, či súd bude postupovať podľa § 250j ods. 5 i teda či sám rozhodne o výške náhrady škody, inom peňažnom plnení alebo o výške peňažnej sankcie, alebo rozhodnutie správneho orgánu zruší, nie je závislé na tom, či účastníci o také rozhodnutie žiadali.

Najvyšší súd v tomto smere dáva do pozornosti, že podľa článku 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky výklad a uplatňovanie zákonov musí byť v súlade s ústavou, v danom prípade s článkom 1 ods. 1 a článkom 50 ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky. Právna istota a spravodlivosť ako princípy materiálneho právneho štátu podľa názoru najvyššieho súdu nepripúšťajú v individuálnych prípadoch

aplikovanie sankcií, ktoré sú zjavne neproporcionálne a neprimerané povahe skutku a jeho dôsledkom, a to ani vtedy, ak zákonodarca v záujme generálnej prevencie chcel prísnosťou a výlučnosťou výšky sankcie bez úpravy kritérií jej uloženia, chrániť závažný verejný záujem. Súd je však pri ukladaní sankcie povinný vychádzať z princípu prísne individuálnej zodpovednosti za skutok, ktorý má svoju mieru závažnosti a dôsledkov. Nijaký právny poriadok nemôže regulovať všetky situácie, ktoré môžu nastať pri uplatňovaní právnej úpravy. Každý právny poriadok sa môže uplatniť vo všetkých prípadoch iba vtedy, ak sa právna úprava dotvorí výkladom práva. Základom výkladu práva v právnom štáte je zdravý rozum. K dôležitým materiálnym znakom právneho štátu je aj existencia kritérií, podľa ktorých sa vysvetľuje a uplatňuje každá právna norma (k tomu pozri: Drgonec J.: Ústava Slovenskej republiky - Komentár, Heuréka 2004, str. 57 - 58).

Predpokladom pre aplikáciu § 250j ods. 5 OSP okrem iného je aj skutočnosť, že súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že o uložení sankcie má byť rozhodnuté inak, ako rozhodol správny orgán.

V prejednávanej veci žalovaný správny orgán zistil skutkový stav spoľahlivo v zmysle § 3 ods. 5 správneho poriadku. Odvolací súd rovnako ako súd prvého stupňa nezistil nedostatok alebo chybnosť skutkových zistení žalovaného. Výšku uloženej sankcie v preskúvanom rozhodnutí žalovaný riadne a v dostatočnom rozsahu odôvodnil v zmysle § 47 ods. 3 správneho poriadku aj s úvahami, ktorými bol vedený pre rozhodnutie za správny delikt žalobcu podľa § 33 ods. 1 písm. c/ chemického zákona o uložení výšky pokuty na zákonom stanovenú spodnú hranicu rozpätia podľa § 36 písm. b/ chemického zákona (od 16.501,- eur do 30.000,- eur).

Podľa názoru odvolacieho súdu žalovaný pri rozhodovaní o výške pokuty vychádzal z princípu individuálnej zodpovednosti žalobcu za porušenie zákonnej povinnosti uvedenia zdravotne nebezpečných a životnému prostrediu ohrozujúcich výrobkov-chemické zmesi na trh Slovenskej republiky bez vypracovania karty bezpečnostných údajov.

Preto odvolací súd sa stotožnil s právnym názorom súdu prvého stupňa, že výška pokuty je súladná so zákonom bez aplikácie ustanovenia § 250j ods. 5 OSP.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní obsahu dôvodovej časti preskúvaného rozhodnutia žalovaného aj prvostupňového správneho orgánu dospel k záveru, že žalovaný sa dostatočne vysporiadal s námietkami žalobcu. Dospel k správne mu záveru, že žalobca porušil povinnosť vyplývajúcu z § 6 ods. 1 chemického zákona, a preto vydal rozhodnutie o uložení peňažnej pokuty v zmysle § 36 písm. b/ cit. zákona v súlade so zákonom.

Vychádzajúc z dôvodov uvedených vyššie odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny v zmysle § 250ja ods. 3, veta druhá v spojení s § 219 ods. 1, 2 a s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

Podľa § 250k ods. 1 veta prvá OSP ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti žalovanému prizná právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania.

Odvolací súd nepriznal účastníkom právo na náhradu trov konania, lebo neúspešný žalobca právo na náhradu trov konania v zmysle § 250k ods. 1 OSP nemá a žalovanému nárok na náhradu trov konania nevznikol.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.